

Urban Myths Thessaloniki

Οι μαθητές του τμήματος ΣΤ1 στα πλαίσια του μαθήματος των Αγγλικών “Do you believe in Ghosts” εξερεύνησαν τους αστικούς μύθους της πόλης μας!!!

CAUTION: DO NOT read if you are scared easily!!!

Did you know that?

ΟΔΟΣ ΜΑΥΡΗΣ
ΠΕΤΡΑΣ

BLACK ROCK STREET

Η Άνω Πόλη είναι μια περιοχή στο βόρειο τμήμα της Θεσσαλονίκης. Καθώς περιπλανιέσαι, νιώθεις σαν να ταξιδεύεις στον χρόνο. Δεν υπάρχουν αυτοκίνητα ή μοντέρνα κτίρια. Υπάρχει όμως ένα δρομάκι, που κάνει τους επισκέπτες να χαθούν στον χωρόχρονο. Είναι η οδός μαύρης πέτρας ή

Black Rock Street. Αυτό το μικρό δρομάκι συνήθως οδηγεί σε αδιέξοδο.

Όμως, οι φήμες λένε πως αν περιπλανηθείτε μετά τα μεσάνυχτα, ο δρόμος θα σας οδηγήσει πίσω στον χρόνο και σε παράλληλες διαστάσεις. Φήμες

λένε ότι ο δρόμος πήρε το όνομά του από έναν μαύρο βράχο που

έπεσε από τον ουρανό σε εκείνο το σημείο. Από τότε, αρχά

ο βράχος ανοίγει μια πόλη σε άλλες διαστάσεις για όσους αναζητούν την περιπέτεια!

ΤΟ ΣΤΟΙΧΕΙΩΜΕΝΟ ΣΠΙΤΙ...

Το "στοιχειωμένο" σπίτι στη Βασιλίσσης Όλγας 263

Στη Θεσσαλονίκη υπάρχουν πολλοί αστικοί μύθοι για στοιχειωμένα σπίτια. Ένα από αυτά βρίσκεται στην γωνία της οδού Βασιλίσσης Όλγας και Μιχαήλ Ψελλού.

Η ιστορία του συγκεκριμένου σπιτιού αφορά στις διαφορετικές δοξασίες για θορύβους και κραυγές των φυλακισμένων πνευμάτων που ακούγονται τα βράδια, για την κακή κατάληξη όσων θέλησαν είτε να το κατεδαφίσουν, είτε να το κατοικήσουν, είτε ακόμη και να το φωτογραφίσουν... Σήμερα το σπίτι είναι σε κακή κατάσταση, σχεδόν μισογκρεμισμένο!

Ο θρύλος του είναι παλιός και ξεκινά επί τουρκκρατίας. Το οικόπεδο ανήκε σε κάποιον πλούσιο Μπέη, ο οποίος δολοφόνησε μία από τις γυναίκες του. Συγκεκριμένα, λέγεται ότι την έπνιξε με ένα σκονί, όταν εκείνη επαναστάτησε εναντίον της συμπεριφοράς του απέναντι στις γυναίκες του σπιτιού. Ο Μπέης για να αποφύγει την όποια καταδίκη, δήλωσε πως η γυναίκα του είχε αυτοκτονήσει.

Η ιστορία του κτιρίου ξεκινά το 1919, όταν και κτίστηκε. Από την αρχή, η όλη υπόθεση ήταν προβληματική, αφού ο δεύτερος όροφος του σπιτιού

κατέρρευσε δύο φορές, πριν ολοκληρωθεί το χτίσιμο και οι μελέτες έδειξαν ότι ήταν «κομμένο το μετόν». Σαν σύμπτωση θα έλεγε κανείς, σήμερα, ο δεύτερος όροφος είναι γκρεμισμένος ακριβώς στα ίδια σημεία που γκρεμιζόταν και τότε!

Αρχικά, το αρχοντικό λειτουργούσε ως εβραϊκή χαρτοπαικτική λέσχη, ενώ επί γερμανικής κατοχής πέρασε στα χέρια της γερμανικής αστυνομίας που μετέτρεψε τους υπόγειους χώρους του σε θαλάμους βασανιστηρίων.

Η πιο περίεργη αλλά και συνάμα άγνωστη ιστορία μυστηρίου του συγκεκριμένου αρχοντικού διαδραματίστηκε τη δεκαετία του '80 όταν οι πολυάριθμοι ιδιοκτήτες του κτιρίου αποφάσισαν να δώσουν το αρχοντικό αντιπαροχή. Λέγεται ότι μία μέρα πριν ξεκινήσουν οι εργασίες ο εργολάβος υπέστη ανακοπή καρδιάς, ενώ ο αρχιτέκτονας και μηχανικός σκοτώθηκαν σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα ταξιδεύοντας από Αθήνα.

Μυστηριώδης παραμένει και η ιστορία ενός Θεσσαλονικιού φωτογράφου, ο οποίος πήγε να φωτογραφίσει το οίκημα. Δεν μπόρεσε όμως διότι ένιωσε σύρματα να πιέζουν το στομάχι του και η φωτογραφική του μηχανή έπεσε κι έσπασε. Τότε αποφάσισε να ηχογραφήσει ήχους με ένα μαγνητοφωνάκι που κουβαλούσε μαζί του. Αργότερα, έβαλε να ακούσει και πάλι την κασέτα. Ανάμεσα στη βουή από τα αμάξια της Βασιλίσσης Όλγας και τα γαβγίσματα ενός σκύλου, υπήρχε ένα «κενό» 7 δευτερολέπτων. Ξανάβαλε την κασέτα να ακούσει πιο προσεχτικά και άκουσε κάτι σαν βαριά βήματα να σέρνονται και να πλησιάζουν αλλά και κάτι ψιθύρους που δεν καταλάβαινε τι έλεγαν...

Ακόμη και σήμερα, υπάρχουν γείτονες που μιλούν για λάμπες που εμφανίζονται ξαφνικά μέσα από τα παράθυρα, για παράξενους θορύβους, ψίθυρους, κραυγές, αντικείμενα που πέφτουν, πόρτες που κλείνουν. Άλλοι γείτονες μαρτυρούν ότι δεν συμβαίνει τίποτα απολύτως μέσα στο συγκεκριμένο σπίτι...

Το “στοιχειωμένο” σπίτι στη Β. Όλγας

Η ιστορία αυτού του σπιτιού δεν αφορά την αρχιτεκτονική του, ούτε αυτούς που το έχτισαν ή το κατοίκησαν, γιατί μάλλον δεν υπάρχουν οι σχετικές πληροφορίες. Η ιστορία του γνωστού ως “στοιχειωμένου σπίτι” είναι οι διαφορετικές και μιλάνε για θορύβους και κραυγές φυλακισμένων πνευμάτων που ακούγονται τα βράδια, της κακής κατάληξης όσων θέλησαν είτε να το κατεδαφίσουν, είτε να το κατοικήσουν, είτε να το φωτογραφίσουν...

Η ιστορία του κτιρίου ξεκινά το 1919 όταν και κτίστηκε. Από την αρχή, η όλη υπόθεση ήταν προβληματική, αφού ο δεύτερος όροφος του σπιτιού κατέρρευσε δυο φορές το 1919, πριν ολοκληρωθεί το χτίσιμο και οι μελέτες έδειξαν ότι ήταν «κομμένο το μπετόν». Σαν σύμπτωση θα έλεγε κανείς, σήμερα, ο δεύτερος όροφος είναι γκρεμισμένος ακριβώς στα ίδια σημεία που γκρεμιζόταν και τότε! Αναφορές λένε ότι αρχικά ήταν ένα καζίνο το οποίο επισκεπτόντουσαν πολλοί Εβραίοι. Έπειτα όμως από κάποια χρόνια, την εποχή της κατοχής, φημίζεται πως έγινε κέντρο βασανιστηρίων για πολλούς Εβραίους με αποτέλεσμα το σπίτι να έχει θεωρηθεί από πολλούς μέρος με αρνητική ενέργεια.

Το σπίτι αυτό το συνοδεύει μια μεγάλη παλιά κατάρα, και όποιος προσπαθήσει να το γκρεμίσει κινδυνεύει να πεθάνει.

Ερχόμενοι στην δεκαετία του '80 η ιστορία θέλει δύο εργολάβους να αναλαμβάνουν την κατεδάφισή του. Όμως την ημέρα που υπέγραψαν τα συμβόλαια για το ξεκίνημα της εργολαβίας, ο ένας πέθανε από την καρδιά του και ο άλλος σκοτώθηκε σε τροχαίο ταξιδεύοντας για Αθήνα, κάνοντας πολλούς να πιστέψουν πως το σπίτι είναι στοιχειωμένο από όσους χάθηκαν σε αυτό βρίσκοντας τραγικό θάνατο. Πνεύματα νεκρών που βρίσκονται εγκλωβισμένα στη διάσταση μας, προσπαθώντας να αποκαταστήσουν τον άδικο τρόπο που πέθαναν.

